

SENTÈNCIA 2001-20 DE 19 D'ABRIL DE 2001

**DUANA. Infracció de falsa declaració en la importació.
Determinació del valor transaccional del producte importat.
Remissió al valor de mercaderies idèntiques.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1r.- La sentència de 21 de setembre de 2000 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per l'entitat "B.A. S.L." contra el M.I. Govern, en que sol·licitava l'anul·lació de les resolucions de 15 de setembre i 15 de desembre de 1999, que van imposar-li una sanció de 2.815.128 pessetes de multa com a responsable d'una infracció de falsa declaració en la importació, prevista en l'article 6.1.a) de la Llei contra el frau en matèria duanera de 4 de març de 1999.

2n.- Disconforme la interessada amb aquesta resolució, va interposar el present recurs d'apel·lació en data 20 d'octubre de 2000, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 15 de novembre següent. Es fonamenta la impugnació en l'argument de que la declaració duanera s'havia de fer en base al valor transaccional, és a dir, el preu efectivament pagat o que s'ha de pagar per la mercaderia importada, d'acord amb l'article 27.1 del Codi de Duana, i no segons el valor de mercaderies idèntiques, a l'empara de l'article 28.2.a) del mateix Codi, que l'Administració ha aplicat en entendre que no es pot determinar el valor duaner mitjançant l'aplicació de l'article 27 abans esmentat. En aquest sentit, reproduïx els arguments que va invocar en primera instància sobre les circumstàncies que justifiquen el preu declarat a la Duana, i adjunta documentació acreditativa del pagament realitzat al venedor mitjançant transferència bancària.

3r.- La representació del Govern va impugnar el recurs en l'escrit presentat el 4 de desembre de 2000, en que insisteix en la manca de justificació del baix preu declarat, la qual cosa fa necessari recórrer al mètode de l'article 28.2.a) del Codi de Duana, basat en el valor de mercaderies idèntiques. Al mateix temps, al·lega que no s'ha acreditat que l'import de les transferències bancàries que s'invoquen en el recurs d'apel·lació correspongui a dos vehicles "Jeep", en lloc de a un de sol.

4t.- Mitjançant providència de 4 de desembre de 2000 es va acordar la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, que les parts van formalitzar en virtut de sengles escrits presentats els dies 10 i 11 de gener de 2001.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió litigiosa que es planteja en aquest procés consisteix en establir si està ben determinat el valor transaccional del vehicle importat per l'entitat recurrent, tal i com afirma la seva representació, la qual cosa hauria permès realitzar la declaració duanera d'acord amb aquest import (article 27.1 del Codi de Duana), o bé no es pot considerar acreditat aquest extrem, com sostenen les resolucions administratives impugnades i la sentència del tribunal *a quo*, el que justifica que s'hagi recorregut al preu de mercaderies idèntiques, segons l'article 28.2.a) del mateix Codi.

No discuteixen les parts que el valor declarat en el moment d'importar el vehicle en qüestió resulta notòriament baix si es compara amb el que és habitual en una mercaderia d'aquestes característiques. En tals condicions, s'ha de considerar plenament ajustat a dret que el Servei de Duana es remeti al valor de mercaderies idèntiques, a no ser que els interessats justifiquin suficientment que aquell preu notablement reduït es correspon amb el que s'ha abonat de forma efectiva, ja que d'altra manera es posaria en qüestió l'eficàcia del sistema duaner. En aquest sentit, no es pot menystenir que, com afirma la sentència apel·lada, l'importador disposa normalment dels elements de prova necessaris per tal d'acreditar el preu realment pagat.

Tercer.- La part agent addueix en primer lloc que el reduït valor del vehicle deriva del fet que es tracta d'un automòbil de segona mà. Tanmateix, el conjunt de les proves practicades en l'expedient administratiu i en la primera instància d'aquest procés no permet considerar que es tracti d'un vehicle usat que, com a conseqüència d'aquest fet, tingui una valoració inferior a la dels vehicles nous. En efecte, consta acreditat que l'automòbil va ser acabat de construir el 12 d'abril de 1999 i lliurat al concessionari "McDonald Chrysler Ltd." el dia 30 del mateix mes i any, essent registrat el 4 de maig següent. En dates immediatament posteriors fou transferit a l'empresa d'import-export "Garcia Imports" que, al seu torn, el vengué a l'entitat agent. Aquesta el va introduir a Andorra el 28 de maig amb matrícules de prova i 251 km. registrats, i el va declarar com a vehicle nou. Aquest conjunt de circumstàncies posa de relleu que l'automòbil mai va ser destinat a l'ús particular i, per això, queda desvirtuada l'al·legació de que ens trobem davant d'un vehicle usat de preu inferior al dels automòbils nous.

Quart.- S'invoca igualment que el *modus operandi* de l'empresa "Garcia Imports" consisteix en l'adquisició de vehicles procedents de subhastes o de concessionaris en situació de fallida o de suspensió de pagaments, la qual cosa fa possible obtenir un preu més favorable que l'habitual. Ara bé, no consta acreditat cap element de judici que posi de relleu que ha concorregut alguna de tals circumstàncies en aquest cas. Com abans s'ha exposat, el vehicle va passar en un marge de pocs dies del fabricant al concessionari oficial, i posteriorment a l'exportador i a l'entitat agent, que el va introduir a Andorra, sense que hi hagi cap indici de que en alguna de les fases

d'aquest procés de comercialització ha tingut lloc cap de les incidències que s'invoquen com a justificació del preu reduït del vehicle importat.

Cinquè.- En darrer terme, no es pot considerar provat que l'import de la transferència bancària que s'al·lega en aquesta segona instància correspongui al preu de dos vehicles importats, com afirma l'agent, o a un de sol, com defensa el Govern. De fet, com sosté el representant processal de l'Administració, en la data de la transferència bancària (14 i 19 d'abril de 1999) el vehicle a que es refereix aquest procés encara no havia estat lliurat al concessionari oficial canadenc, la qual cosa posa en qüestió que l'abonament realitzat en aquelles dates a l'empresa exportadora "Garcia Imports" correspongui a la compra del vehicle de que es tracta, ja que aquella encara no disposava del mateix.

En definitiva, s'ha de concloure que, en no haver-se pogut determinar el preu efectivament pagat per l'automòbil litigiós, el seu valor duaner ha estat correctament determinat en funció del valor d'altres mercaderies idèntiques, tal com ho ha entès la sentència apel·lada, de manera que procedeix desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la resolució impugnada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula l'entitat "B.A. S.L." contra la sentència de 21 de setembre de 2000 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.